

Zaaknummer 2013-T970 (5) B

18 maart 2016

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsoptvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. T.W.H.M. Weller.

1. De procedure

Op 23 december 2015 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager tegen aangeklaagde wijlen [naam].
De KLAC heeft de bisschop van Roermond geadviseerd de klacht niet gegrond te verklaren.

Mr. T.W.H.M. Weller heeft bij brief van 6 januari 2016 (ingekomen op 7 januari 2016) namens klager een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 23 december 2015.

[Naam], vicaris-generaal, heeft bij brief van 20 januari 2016 (ingekomen 22 januari 2016) namens het bisdom Roermond gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 26 februari 2016 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. Het bezwaar

Klager stelt zich op het standpunt dat er algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht zijn genomen.

De bijzondere kamer heeft kennisgenomen van het bezwaarschrift van klager. In zijn bezwaarschrift is door klager niet uitdrukkelijk onderbouwd welke algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling door de KLAC in haar advies van 23 december 2015 niet in acht zouden zijn genomen. Voor zover de bijzondere kamer begrijpt is er volgens klager sprake van een motiveringsgebrek nu hij bezwaar maakt tegen hetgeen door de KLAC onder de punten 5.3. en 5.4. is overwogen.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klager schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de vraag of een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet bedoeld als een mogelijkheid om in bezwaar dezelfde klacht opnieuw te behandelen. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelende kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen.

De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan niet leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelende kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. Het oordeel over de waardering van het aan de behandelende kamer voorgelegde bewijs is evenzeer aan die kamer voorbehouden. Hetgeen de behandelende kamer met betrekking tot de waardering van het “bewijs” als steunbewijs (onder punt 5.3. en 5.4. van haar advies) heeft overwogen kan de toetsing van de bijzondere kamer doorstaan.

De bijzondere kamer stelt vast dat de behandelende kamer toereikend heeft gemotiveerd waarom er bij haar gerede twijfel bestond dat het aangeklaagde was die klager op het internaat te [[plaats] seksueel zou hebben misbruikt en dat reeds om die reden de feitelijke grondslag van de klacht onvoldoende was komen vast te staan. In deze afweging is de gegrond verklaarde klacht in de zaak met zaaknummer 2012-T890 (4) meegewogen.

De bijzondere kamer is dan ook van oordeel dat niet gezegd kan worden dat de behandelende kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot haar in het advies neergelegde oordeel over de waarde van het bewijs heeft kunnen komen.

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat er geen sprake is van een motiveringsgebrek en dus ook geen schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

3. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 18 maart 2016 door mr. P.A.M. Hendriks, voorzitter, mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas en mevrouw mr. M.D.J. van Reenen-Stroebel, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.